

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Dan Sîrbu
Dosarul nr. 2a-2388/25; PIGD nr. 2-23142820-02-2a-04072025

DECIZIE

22 octombrie 2025

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător –

Judecătorii –

Grefier –

Ana Panov

Svetlana Vișcu și Elena Bolocan

Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, apelul declarat de declarat de către Artur Gurău împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintă de Artur Gurău către Bercu Vlad, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Academia Rockit” cu privire la obligarea dezmințirii informațiilor denigratoare, încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, și la acțiunea reconvențională înaintată de Bercu Vlad către Artur Gurău cu privire la încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, –

C o n s t a t ă:

- 1. Partea descriptivă – pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces:**
2. În data de 6 octombrie 2024, Artur Gurău a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vlad Bercu, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Academia Rockit” cu privire la obligarea dezmințirii informațiilor denigratoare, încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
3. În motivarea cererii reclamantul a indicat că A.O. „Academia Rockit” este membru al „COR” cu drept de vot în Adunarea Generală, și își poate desfășura activitatea sub egida și în cadrul „COR” începând cu anul 2021. În același timp între AO „Academia Rockit” reprezentată prin procură de Artur Gurău și A.O. „Asociația Companiilor de Creație din Moldova” (COR), administrată de Braga Vasile au încheiat contract nr. M/01050F din 1 aprilie 2022 de rezidență, care prevedea că A.O. „Academia Rockit” își poate desfășura activitatea în incinta spațiilor administrate de A.O. „Asociația Companiilor de Creație din Moldova”, amplasată pe Strada Alexei Mateevici 60 (în curtea Universității de Stat din Moldova), în acest sens fiind atribuite birourile nr. 03 etajul 1 și nr 01 etajul 3 din incinta Mediacor, contra cost.
4. În continuare, reclamantul a menționat că în luna martie a fost inițiată procedura de culegere a semnăturilor pentru a organiza o Adunare Generale Extraordinară în conformitate cu Statutul COR pentru a discuta încălcările semnalate prin notificarea din 28 martie 2023 a reprezentantului „COR”, prin intermediul avocatului Vlad Bercu care a solicitat A.O. „Academia Rockit”, implicit reclamantului Gurău Artur să elibereze spațiile ocupate, fiindu-i acordat în acest sens un termen de 30 de zile.

5. În motivarea solicitărilor, „COR” a indicat că Artur Gurău ar fi avut un comportament nedemn față de unul de angajații „COR”, precum și ar fi defăimat prin intermediul unui podcast reprezentanții „COR” și ar fi înregistrat datorii la plata locațiunii pentru spațiile indicate, fiind o persoană non-grata.
6. A precizat că prin răspunsul oferit a indicat că a avut loc o neînțelegere legată de semnalarea nerespectării prevederilor și procedurilor Statutare al COR, la nivel personal între reprezentanții COR, iar expunerile sale publice nu au urmărit scopul de a denigra „COR”, ba din contra, de a cataliza procese de dezvoltare și îmbunătățire a cadrului de activitate. Cât privește presupusa datoria în calitate de membru fondator, dar și de plată a locațiunii lunare pentru închirierea spațiilor de lucru, a indicat că de fapt a avut loc o omisiune din partea „COR” care a omis să calculeze corect aceste datorii, și s-a dovedit, ulterior fapt confirmat de contabilitatea „COR” că de fapt o astfel de datorie pentru chiria spațiilor lipsește.
7. Astfel, reclamantul afirmă că pârâțul în postarea sa de pe pagina de pe rețeaua de socializare Facebook, din 30 august 2023, ora 15:56, a plasat următorul conținut:
8. *„Despre personajul Artur Gurău, sau pseudo eroii distructivi. În esență, nu am absolut nimic împotriva acestui personaj, chiar mi-e milă de el, de lipsa capacității de a disemina realitate și adevărul de iluziile născute în creierul său atrofiat de frustrări și complexe pe care numai Dumnezeu știe ce sau cine le-a însemnat în psihicul său zdruncinat. Totuși, deja a doua oară AG își permite să comenteze public referitor la calitate activității mele de avocat (atașat un exemplu foarte recent la o postare) după ce tot în aceea postare am fost recomandat de Dragos Lupei, un prieten căruia îi sunt recunoscător pentru că s-a gândit la mine ca la un profesionist.*

În esență, AG face referire la rezoluțiunea unui contract transmisă de Asociația pe care o consult către Academia Rockit. Rezoluțiunea s-a bazat pe încălcările constatate și dreptul clientului meu (trecut de altfel ca clauză contractuală) de a rezoluționa unilateral și a prelua fără consimțământul Academiei spațiile care i-au fost oferite spre utilizare ca un serviciu (Contract de rezidență).

Toate prevederile au fost respectate, inclusiv termenul de preaviz, mai mult, i-a fost acordat și mai mult timp pentru a își ridica lucrurile, la care AG a fost indiferent. Mai mult, acesta în repetate rânduri a intimidat diferite persoane care activează pentru Asociație, dar și care sunt membri ai Asociației.

Ulterior, pentru constatarea lipsei acțiunilor din partea lui AG, a fost invitat un executor judecătoresc, care și-a făcut treabă, verificat contractul și purces cu constatarea faptelor, mai corect a lipsei lor.

Prima data, AG ruga să ne oprim și să mai discutăm despre cum am putea reveni la masa negocierilor și chiar a semnat o declarație (pe care nu o pot publica), dar prin care ceda cheile și bunurile le dădea în păstrare administrației spațiilor despre care am vorbit. Declarația probabil a amuzat copios acea procuratură despre care el vorbește.

La masa negocierilor, când i-a fost adusă aminte lui AG că el dădea spațiile altor societăți care nu făceau parte din contract, acesta a zis că în continuare va face asta, că el are nevoie și nu-l interesează nimic. Din acest motiv, nu s-a ajuns la un numitor comun privind încheierea unui nou Contract.

Din nou, AG nu și-a onorat cuvintele că își va ridica bunurile și clientul a invitat a doua oară executorul judecătoresc pentru ca să pună punct dilemei „Artur”. BTW Asociația era în pierdere, ori spațiile erau indisponibile spre utilizare și acțiunile lui AG altfel

decât de rea credință nu pot fi calificate. Atunci, AG a chemat poliția - despre asta el vorbește - care a verificat documentația și a plecat fără să facă nimic. Desigur, a preluat plângerea lui AG, ori asta e dreptul lui, care încă se examinează, dar rămâne a fi înregistrată în Registrul 2 (adică plângeri cărora nu li s-a dat start, nici măcar o urmărire penală nu este pornită). Artur având în vedere lipsa acțiunilor penale, să nu uiți să publici eventual refuzul în pornirea urmăririi penale, okl?

În fine, Artur Gurau, eu o să mă gândesc dacă merită să-mi pierd timp cu tine și să depun o cerere de chemare în instanța pentru afirmațiile la adresa mea, dar această postare ar trebui să mai liniștească din elanul tău de mincinos ordinar. Dacă ești așa sigur pe tine, te invit cu drag la o dezbatere publică, unde probabil din nou te vei înroși ca și la Adunare Generală a Asociaților la care am fost prezenți ambii. BTW, eu nu te-am blocat ca un laș pe FB, așa că lectură plăcută.

PS: Politicos mi-am exprimat rezervele mele.”

9. Astfel, reclamantul indică că la 11 septembrie 2023 a expediat o cerere prealabilă pe adresa de email a lui Vlad Bercu, prin care a solicitat dezmințirea informațiilor defăimătoare, care au dus la formarea unor percepții extrem de nefavorabile pentru Artur Gurău și Academia Rockit și oferirea unor soluții pentru rezolvarea amiabilă a prejudiciilor cauzate.
10. Reclamantul apreciind relatările din postarea din 30 august 2023 de pe rețeaua de socializare „Facebook” aparținută domnului Vlad Bercu, indicată mai sus că ar conține relatări false cu privire la fapte și judecăți de valoare fără substrat factologic suficient ce vizează personalitatea reclamantului și activitatea profesională a acestuia.
11. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat cu titlu de principiu că, libertatea expresiei, așa cum este garantată în Articolul 10 § 1, constituie deci unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una dintre condițiile de bază pentru progresul acesteia {Lingens v. Austria, 8 iulie 1986, §41, seria A, nr. 103}, iar prin Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, a fost instituit mecanismul la nivel național prin care se garantează, exercitarea dreptului la libera exprimare, precum și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei. Deopotrivă, libertatea de exprimare este consfințită și de articolul 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care în § 1 statuează că orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.
12. Suplimentar, reclamantul afirmă că în speță urmează a fi puse în balanță două drepturi protejate de Convenție, care se află în conflict și anume dreptul la respectarea vieții private pe de o parte, garantat de art. 8 și libertatea de exprimare protejată de art. 10 din Convenție.
13. La caz, prevalează libertatea dreptul la respectarea vieții private, ținând cont de statutul reclamantului, circumstanțele cauzei, comportamentul părților și efectele acestor acțiuni asupra vieții private și profesionale a reclamantului.
14. **Acțiunea reconvențională**
15. În cadrul ședinței de judecată din 21 februarie 2024, Bercu Vlad a depus acțiune reconvențională către Artur Gurău cu privire la încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

16. În motivarea acțiunii reconvenționale Bercu Vlad a indicat că Artur Gurău a postat un comentariu *„Dacă îmi permiteți colegi, ce fel de sprijin? Cenzură, abuzuri de proceduri, intimidarea unui membru COR prin intermediul unor executori judecătorești? Vlad este sânguinos, dar nu este la fel de diligent în domeniul asociațiilor obștești”*.
17. În continuare pârâtul-reclamant a menționat că *„cenzură, abuzuri de proceduri, intimidarea unui membru COR prin intermediul unor executori judecătorești?”* - reprezintă afirmații grave aduse la adresa activității profesionale ale lui Bercu Vlad, până la moment nu există nicio plângere depusă la autoritățile competente. Mai mult, la analiza comentariului Artur Gurău din 30 august 2023 se face referire și la aceea *„procuratură”*, dar per prezenta postare, Artur Gurău nu poate să își susțină afirmațiile decât prin literele scrise de acesta, nimic mai mult.
18. Totodată, pârâtul-reclamant a precizat că nu solicită apărarea drepturilor sale în baza Legii 64/2010, adică apărarea onoarei, demnități și/sau reputații profesionale, dezmințirea informații, scuze publice și subsecvent repararea prejudiciului moral, ci solicită doar repararea prejudiciului moral în baza normelor generale de drept civil pentru că au fost create:- falsă prezentare a personalității sale; - a fost afectat psiho-emoțional de atacurile continue la adresa acestuia; - consideră că un asemenea comportament este unul delictual.
19. Solicită încasarea din contul lui Artur Gurău în beneficiul lui Vlad Bercu a sumei de 1,00 (unu) leu cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
20. **Hotărârea primei instanțe:** În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintă de Artur Gurău către Bercu Vlad, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Academia Rockit” cu privire la obligarea dezmințirii informațiilor denigratoare, încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată. S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de Bercu Vlad către Artur Gurău cu privire la încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.
21. **Solicitarea apelantului și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.**
22. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 aprilie 2025 Artur Gurău a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii de chemare în judecată depuse de Artur Gurău.
23. **În motivarea cererii de apel, apelantul** Artur Gurău a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în acțiune, suplimentar a indicat că la 30 august 2023, intimatul a publicat pe Facebook o postare separată, publică, cu un reach estimat de cel puțin 4000 conturi, cu limbaj hiper-emoțional și acuzații factuale.
24. Menționează că instanța a reținut existența postării, dar nu a individualizat fiecare afirmație în vederea verificării veridicității. Susține că a publicat un singur comentariu, pertinent și probat, la o postare într-o pagină cu reach mediu de 60-100 persoane, deci reacția pârâtului nu poate fi considerată „răspuns legitim”, ci o escaladare disproporționată. A indicat și anterior (înainte de motivarea instanței) că nu contestă opinii, ci relatări de fapte prezentate ca certitudini, neverificate și neprobate, deci calomnie conform art. 7 alin. (2) lit. a-c și alin. (3) Legea 64/2010. - Prejudiciul suferit: deteriorarea relațiilor cu COR, FTA, USAID (informări cu falsuri), blocarea medierii,

imposibilitatea organizării Rockit Conference, întreruperea podcastului „Mai Departé” după onorarea obligațiilor, afectarea reputației în rândul avocaților, blocarea activităților Influence Moldova, echipamente rămase la MediaCor fără proces-verbal. Afectarea imaginii publice care a afectat un concurs de ocupare al unei funcții publice. Toate pot fi probate cu înscrisuri și martori.

25. Invocă că deși instanța a reprodus definițiile legale (fapt vs. judecată de valoare) din Legea 64/2010, nu a aplicat distincția pe fiecare afirmație concretă, limitându-se la formulări generice. Instanța a conchis că „nu rezultă clar și echivoc” că postarea vizează lezarea onoarei sale, fără a analiza dacă afirmațiile nu sunt relatări factuale false ori judecări fără substrat factologic suficient. Aplicarea formalistă a sarcinii probei (art. 118 CPC) și ignorarea cadrului special (art. 24 Legea 64/2010) Instanța a pus integral sarcina probațiunii pe reclamant, invocând art. 118 CPC, fără să aplice standardul special din art. 24 Legea 64/2010, care impune părților să dovedească în mod diferențiat (reclamantul - difuzarea, falsitatea/defăimarea; pârâtul - veridicitatea sau caracterul de opinie cu substrat factologic). Instanța nu a solicitat intimatului să probeze acuzațiile factuale, deși acestea îi aparțin. Mai mult, hotărârea reține că „restabilirea în drepturi poate fi făcută numai dacă s-a constatat cu certitudine că informația este falsă”, fără a indica de ce probatoriul oferit nu atinge acest standard și fără a administra probele solicitate (ex.: proces-verbal contrafăcut la ASP, înregistrările COR). 3. Ignorarea testului de proporționalitate (art. 10 CEDO) și a diferenței de impact între postări.
26. Comunică că instanța a recitat dispozițiile art. 239-240 CPC, dar analiza este superficială: nu se coroborează probele cu fiecare imputare din postarea din 30 august 2023. Se afirmă generic că nici acțiunea inițială nici acțiunea reconvențională nu sunt întemeiate, fără demonstrarea motivului pentru fiecare capăt de cerere.
27. Precizează că a prezentat probe (video/audio ședințe COR, procese-verbale autentice vs. cele depuse la ASP etc.), însă Instanța nu a arătat interes și nici nu a oferit explicații de ce nu le administrează sau le consideră nerelevante. Aceasta încalcă art. 213 CPC și obligația de a examina complet și nepărtinitor probele. Tratatamentul necorespunzător al prejudiciului moral și material Instanța a respins pretențiile ca „subsecvente” fără a intra în analiza gravității atingerii, a statutului său profesional (fondator, recunoscut public - „Leader of change” LID Moldova, discursul Președintelui țării la Rockit Conference eveniment organizat anterior la ArtCor, etc.), a efectelor negative, inclusiv care s-au rasfrans în procesul de concurs al ocupării unei funcții publice. Din Legea 64/2010 și Codul civil (art. 1422-1425) rezultă posibilitatea despăgubirilor morale independent de prejudiciul patrimonial.
28. Solicită admiterea apelului și casarea hotărârii primei instanțe. Pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii: Obligarea intimatului la dezmințirea publică a informațiilor denigratoare; Acordarea despăgubirilor morale și materiale și compensarea cheltuielilor de judecată; Subsidiar, trimiterea spre rejudecare cu indicații exprese privind probele și standardul de analiză (fapte vs. opinii, testul proporționalității).
29. **Solicitarea intimatului și altor persoane atrase în proces**
30. La data de 15 septembrie 2025, Bercu Vlad a depus, referința asupra cererii de apel declarată de Gurău Artur, prin care a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.
31. **Termenul legal de declarare a apelului:**

32. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
33. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost pronunțat la 16 aprilie 2025, iar cererea de apel datează din 2 mai 2025, Colegiul civil constată că cererea de apel a fost declarată în termenul legal.
34. **Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:**
35. Apelantul Gurău Artur și reprezentantul său avocatul Coda Victor, în ședința de judecată au susținut apelul declarat cu motivele de fapt și de drept invocate, solicitând să fie admis în sensul formulat.
36. Intimatul Bercu Vlad în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de Gurău Artur și menținerea hotărârii instanței de fond.
37. **Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, examinând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra**.
38. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului.**
39. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte și cînd hotărîrea este atacată și de alți participanți la proces”.
40. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** „*instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărîrea primei instanțe*”.
41. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărîrea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărîre, sînt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat”. (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
42. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie*

aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.

43. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanțe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanță în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menționați în hotărîre; g) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; h) în dosar lipsește procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale.* (2) **Săvîrșirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei.**
44. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale”, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei”.
45. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii”.
46. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată”.
47. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
48. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
49. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărîrilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărîrilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

50. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Ferreira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
51. **Circumstanțele cauzei, constatate de instanță și probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe:**
52. **Materialele cauzei civile, nemijlocit probele pertinente și concludente, administrate și cercetate în prima instanță** confirmă că la din 30 august 2023, ora 15:56 pârâțul-reclamant a postat pe rețeaua de socializare Facebook o postare cu următorul conținut:
53. *„Despre personajul Artur Gurău, sau pseudo eroii distructivi. În esență, nu am absolut nimic împotriva acestui personaj, chiar mi-e milă de el, de lipsa capacității de a disemina realitate și adevărul de iluziile născute în creierul său atrofiat de frustrări și complexe pe care numai Dumnezeu știe ce sau cine le-a însemnat în psihicul său zdruncinat. Totuși, deja a doua oară AG își permite să comenteze public referitor la calitate activității mele de avocat (atașat un exemplu foarte recent la o postare) după ce tot în aceea postare am fost recomandat de Dragos Lupei, un prieten căruia îi sunt recunoscător pentru că s-a gândit la mine ca la un profesionist.*
54. *În esență, AG face referire la rezoluțiunea unui contract transmisă de Asociația pe care o consult către Academia Rockit. Rezoluțiunea s-a bazat pe încălcările constate și dreptul clientului meu (trecut de altfel ca clauză contractuală) de a rezolționa unilateral și a prelua fără consimțământul Academiei spațiile care i-au fost oferite spre utilizare ca un serviciu (Contract de rezidență).*
55. *Toate prevederile au fost respectate, inclusiv termenul de preaviz, mai mult, i-a fost acordat și mai mult timp pentru a își ridica lucrurile, la care AG a fost indiferent.*
56. *Mai mult, acesta în repetate rânduri a intimidat diferite persoane care activează pentru Asociație, dar și care sunt membri ai Asociației.*
57. *Ulterior, pentru constatarea lipsei acțiunilor din partea lui AG, a fost invitat un executor judecătoresc, care și-a făcut treabă, verificat contractul și purces cu constatarea faptelor, mai corect a lipsei lor.*
58. *Prima data, AG ruga să ne oprim și să mai discutăm despre cum am putea reveni la masa negocierilor și chiar a semnat o declarație (pe care nu o pot publica), dar prin care ceda cheile și bunurile le dădea în păstrare administrației spațiilor despre care am vorbit. Declarația probabil a amuzat copios acea procuratură despre care el vorbește.*
59. *La masa negocierilor, când i-a fost adusă aminte lui AG că el dădea spațiile altor societăți care nu făceau parte din contract, acesta a zis că în continuare va face asta, că el are nevoie și nu-l interesează nimic. Din acest motiv, nu s-a ajuns la un numitor comun privind încheierea unui nou Contract.*
60. *Din nou, AG nu și-a onorat cuvintele că își va ridica bunurile și clientul a invitat a doua oară executorul judecătoresc pentru ca să pună punct dilemei „Artur”. BTW Asociația era în pierderi, ori spațiile erau indisponibile spre utilizare și acțiunile lui AG altfel decât de rea credință nu pot fi calificate. Atunci, AG a chemat poliția - despre asta el vorbește - care a verificat documentația și a plecat fără să facă nimic. Desigur, a preluat plângerea lui AG, ori asta e dreptul lui, care încă se examinează, dar rămâne a fi înregistrată în Registrul 2 (adică plângeri cărora nu li s-a dat start, nici măcar o*

urmările penală nu este pornită). Artur având în vedere lipsa acțiunilor penale, să nu uiți să publici eventual refuzul în pornirea urmăririi penale, ok?

61. *În fine, Artur Gurău, eu o să mă gândesc dacă merită să-mi pierd timp cu tine și să depun o cerere de chemare în instanța pentru afirmațiile la adresa mea, dar această postare ar trebui să mai liniștească din elanul tău de mincinos ordinar.*
62. *Dacă ești așa sigur pe tine, te invit cu drag la o dezbatere publică, unde probabil din nou te vei înroși ca și la Adunare Generală a Asociaților la care am fost prezenți ambii. BTW, eu nu te-am blocat ca un laș pe FB, așa că lectură plăcută. PS: Politicos mi-am exprimat rezervele mele.”*
63. Astfel, reclamantul considerând ca fiind informații defăimătoare la 11 septembrie 2023 a expediat o cerere prealabilă pe adresa de email a lui Vlad Bercu, prin care a solicitat dezmințirea informațiilor defăimătoare, care au dus la formarea unor percepții extrem de nefavorabile pentru Artur Gurău și Academia Rockit și oferirea unor soluții pentru rezolvarea amiabilă a prejudiciilor cauzate.
64. Deoarece Vlad Bercu a refuzat de a dezminți declarațiile făcute, reclamantul-pârât Artur Gurău a promovat în justiție o acțiune cu privire la obligarea dezmințirii informațiilor denigratoare, încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
65. În temeiul hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintă de Artur Gurău către Bercu Vlad, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Academia Rockit” cu privire la obligarea dezmințirii informațiilor denigratoare, încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată. S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de Bercu Vlad către Artur Gurău cu privire la încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.
66. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, respectând limitele judecării apelului declarat împotriva hotărârii primei instanței, în partea în care a fost respinsă acțiunea civilă înaintată de către Gurău Artur, consideră că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârrea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.
67. **Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată**
68. Potrivit art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.
69. Conform art. 2 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare este specificat, *inter alia* că termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificații: *defăimare* – răspîndire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; *răspîndire a informației* – proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptînd persoana lezată). *răspîndire a informației* – proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptînd persoana lezată);

informație – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine; *fapt* – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; *judecată de valoare* – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit.

70. În conformitate cu art. 3 alin. (1), (2) și (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.
71. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.
72. Orice persoană este în drept să ceară în instanța de judecată dezmințirea relatărilor false și defăimătoare cu privire la fapte. În cazul în care instanța de judecată va stabili că acțiunea cu privire la răspândirea informației false și defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezmințiri, instanța va dispune dezmințirea relatărilor false și defăimătoare, indicând în dispozitivul hotărârii textul dezmințirii. Instanța de judecată va dispune efectuarea dezmințirii în cel mai potrivit mod pentru restabilirea drepturilor reclamantului. Dacă informația falsă și defăimătoare a fost răspândită prin intermediul mass-mediei, instanța va obliga massmedia care a răspândit această informație să publice și/sau să răspândească dezmințirea la aceeași rubrică, pagină, în același program, la aceeași oră sau în același ciclu de emisiuni. În cazul în care informația falsă și defăimătoare a fost răspândită prin alte mijloace decât mass-media, instanța va stabili aceeași modalitate de dezmințire sau, după caz, alta adecvată situației (art. 26, Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare).
73. Conform prevederilor art. 24 alin. (1) din aceeași Lege, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspândit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspîndită este de interes public.
74. Potrivit art. 43 din Codul civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime,

familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. (2) Aceste drepturi sânt insesizabile și inalienabile.

75. Argumentele și concluziile instanței de apel

76. Reieșind din circumstanțele speței și normele legale enunțate Colegiul judiciar reține că, restrângerea libertății de exprimare este admisibilă numai în scopul protejării unui interes legitim prevăzut de lege și doar în măsura în care această restrângere este proporțională cu situația care a determinat-o. Totodată, trebuie respectat justul echilibru dintre interesul protejat, libertatea de exprimare și dreptul publicului de a fi informat.
77. Colegiul reține că atât din citatele invocate în acțiunea dedusă judecății, cât și din conținutul postării din 30 august 2023, nu rezultă în mod clar și neechivoc că afirmațiile respective ar fi fost îndreptate exclusiv spre lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului Gurău Artur.
78. Colegiul judiciar consideră că instanța de fond a reținut în mod corect că, Legea nr. 64/2010, prevede dreptul persoanei care se consideră lezată de a solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului, iar restabilirea în drepturi este posibilă doar în cazul în care s-a constatat cu certitudine caracterul fals al informației. Caracterul defăimător al informației nu se prezumă, revenind persoanei care se consideră lezată obligația de a dovedi existența unei atingeri aduse drepturilor personalității și reputației profesionale. În acest sens, sarcina probei incumbă reclamantului, care trebuie să demonstreze că pârâtul a răspândit informația, că aceasta îi vizează, că este falsă și că are caracter defăimător. Or, în cauza de față, reclamantul nu a demonstrat caracterul defăimător al declarațiilor făcute de pârâtul Vlad Bercu la data de 30 august 2023.
79. În continuare, Colegiul constată că mesajul publicat de Bercu Vlad pe rețelele de socializare a apărut ca reacție la un comentariu anterior al apelantului, prin care acesta a pus în discuție activitatea profesională a intimatului. Deși reacția intimatului a avut un impact mai mare, nu se poate spune că a fost în mod evident exagerată sau abuzivă, atâta timp cât nu există dovezi clare că intenția principală a fost aceea de a-i afecta reputația sau onoarea apelantului. Din analiza cauzei rezultă că postarea exprimă, în esență, o opinie personală într-un conflict deja existent între părți.
80. Cu referire la prima condiție, ca măsura să fie prevăzută de lege, Colegiul reține prevederile art. 3 alin. (1), (2) și (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, care prevăd condițiile și temeiurile de limitare a libertății de exprimare. Iar, în privința condiției ca măsura să urmărească unul din scopurile legitime, Colegiul reține că unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2 al art. 10 din Convenție, este protecția reputației altora.
81. Respectiv, odată ce s-a constatat cu certitudine că măsura de limitare a libertății de exprimare este prevăzută de lege și a urmărit un scop legitim, în continuare urmează a fi examinată cea de a treia condiție și anume, dacă există un just echilibru între, pe de o parte, protecția dreptului consacrat de articolul 10 CEDO și, pe de altă parte, aceea a dreptului reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care, ca elemente al vieții private, sunt garantate de art. 8 al Convenției.
82. Este de menționat că, determinând distincția clară între informații, denumite fapte, și opinii, denumite judecăți de valoare, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a

remarcat că existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.

83. Curtea reamintește că limitele criticii admisibile în privința unui om politic, vizat în această calitate, sunt mai mari decât în privința unei simple persoane particulare: spre deosebire de al doilea, primul se expune în mod inevitabil și conștient unui control atent al faptelor și gesturilor sale atât din partea ziariștilor, cât și din partea majorității cetățenilor; în consecință, trebuie să arate mai multă toleranță (*Lingens împotriva Austriei*, 8 iulie 1986, pct. 42, serie A nr. 103).
84. Analizând postarea lui Bercu Vlad din 30 august 2023, ora 15:56, pe Facebook, Colegiul constată că afirmațiile criticate fac parte dintr-un schimb de replici, polemic, generat de un conflict profesional inițiat anterior între părți. Ele au fost făcute într-un context de dezbatere publică pe o rețea de socializare. Deși limbajul folosit este dur și exagerat, acesta trebuie privit în contextul conflictului și nu depășește limitele libertății de exprimare protejate de articolul 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
85. Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de apel conchide că, instanța de fond a aplicat corect criteriile din Legea nr. 64/2010, reținând că majoritatea afirmațiilor contestate reprezintă **judecăți de valoare**, opinii subiective și aprecieri personale formulate în cadrul unei controverse publice.
86. Judecățile de valoare, chiar excesive sau ofensatoare, nu sunt susceptibile de probă, iar protecția reputației nu poate conduce la suprimarea dezbaterii publice, în special atunci când reclamantul are un rol activ în spațiul public și profesional.
87. Raportând la caz normele de drept aplicabile, reieșind din faptele constatate, Colegiul constată că apelantul nu a demonstrat că afirmațiile contestate ar constitui fapte prezentate ca certitudini absolute, lipsite de orice substrat factologic.
88. Având în vedere cele menționate, Colegiul concluzionează că instanța de fond a aplicat corect regulile sarcinii probațiunii, or, apelantului îi revenea obligația de a demonstra caracterul fals, defăimător și prejudiciabil al informațiilor contestate. Or, probele administrate nu au stabilit cu certitudine falsitatea informațiilor sau caracterul lor defăimător în sensul Legii nr. 64/2010, iar în lipsa unei asemenea constatări certe, instanța nu putea obliga pârâtul la dezmințire, această măsură având caracter excepțional și fiind admisibilă doar în cazul constatării neechivoce a falsității informației difuzate.
89. Colegiul civil apreciază critic alegația apelantului privind neexaminarea probelor. Or, analizând probele administrate și cercetate, se atestă că instanța de fond a apreciat probele în conformitate cu art. 130 CPC, iar faptul că nu le-a atribuit relevanța dorită de apelant nu echivalează cu neexaminarea acestora. Mai mult, instanța nu este obligată să administreze toate probele solicitate de părți, fiind în drept să respingă probele inadmisibile și să dea apreciere în fond doar probelor pertinente și concludente pentru soluționarea justă a cauzei.
90. Analizând circumstanțele constatate, în baza normelor de drept aplicabile, Colegiul concluzionează că în lipsa constatării caracterului defăimător al informațiilor, pretențiile privind încasarea prejudiciului moral sunt în mod corect respinse ca neîntemeiate, deoarece simplul disconfort profesional sau întreruperea și/sau încetarea relațiilor profesionale personale și/sau instituționale, neprobată printr-un raport de cauzalitate direct cu postarea contestată, nu justifică acordarea despăgubirilor.

91. În același timp, Colegiul civil reține că, în cadrul judecării cauzei civile în fond, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.
92. În rest, instanța de apel reține că argumentele invocate de către apelant sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii judecătorești.
93. Or, săvârșirea altor încălcări decât cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.
94. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărâre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.
95. **În concluzie**, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cauzei au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat și să mențină hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 aprilie 2025.
96. **Compensarea cheltuielilor de judecată:** În temeiul art. 94 Cod de procedură civilă al RM, (1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamânți sau pârîți, aceștia sînt obligați să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, în funcție de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanți a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalți nu sînt responsabili de cheltuielile lui. (3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii. (4) **Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărîrea atacată sau pronunță o nouă hotărîre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.**
97. Astfel, ținând cont de faptul că apelul declarat este respins, iar intimatul nu a depus cerere în această privință, Colegiul civil constată că nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.

98. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Artur Gurău.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintă de Artur Gurău către Bercu Vlad, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Academia Rokit” cu privire la obligarea dezmințirii informațiilor denigratoare, încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, și la acțiunea reconvențională înaintată de Bercu Vlad către Artur Gurău cu privire la încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia integrală se întocmește în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Președintele ședinței, judecătorul –

Ana Panov

Judecătorii –

Svetlana Vișcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina web a instanței www.cac.instante.justice.md.